

Titel: Bogen om Adler

Citation: "Bogen om Adler", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K15*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-boa-txr-shoot-k3.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K15

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

3. Tidligere udgaver

Bogen om Adler blev første gang udgivet i 1872 af H.P. Barfod i hans udgave *Af Søren Kierkegaards Efterladte Papirer (EP)*.^{*} Under overskriften »A. P. Adler, hans 'Aabenbaring', Skrifter m.v.« samler Barfod et fyldigt, om end langt fra komplet materiale, der indledes med en kort gennemgang af A.P. Adlers forfatterskab og dets reception i samtiden, hvorefter der gøres rede for det opsplittede manuskriptmateriale.^{*} Han vælger at benytte titlen »Den store bog om Adler« om materialet og bringer derefter et lidt tilfældigt udvalg af manuskripter, der gengiver nogle af de mange udkast til titelblade og dispositioner, samt et udvalg af journaloptegnelser og forord, der illustrerer bogens redaktionshistorie. Herefter bringes under titlen »Tre ethisk eller ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger af M.M.« de tre afhandlinger: »Noget om hvad man kunde kalde 'Præmisse-Forfattere'«, »De dialektiske Forhold: det Almene, den Enkelte, den særlige Enkelte« og »En Aabenbaring i Nutidens Situation« suppleret med den »Efterskrift«, SK udarbejdede som det allersidste i 1855 (mss. 6.10-6.12). Endelig bringes en længere sammenhængende tekst fra den originale renskrifts kapitel IV, »Psychologisk Opfattelse af Mag. Adler som Phænomen, som Satire over den hegelske Philosophi og Nutiden«, fulgt af en afsluttende sektion med »udeladte Partier«, medtaget ud fra »hvad der udtrykkelig er betegnet som eller skjønnes at være enten Reenskrift eller dog en sidste Redaktion«.^{*} Dette svarer i hovedsagen til det oprindelige kapitel I og III samt bilaget til bogen i dens anden version (mss. 3.10-3.11).

Barfods egensindige redaktionelle valg og hans supplerings af SKs tekst med egne noter og referencer undervejs gør hans udgave af *BOA* svær at arbejde med og nærmest umulig at få overblik over.^{*} Anderledes forholder det sig med tilrettelæggelsen og behandlingen af stoffet i *Søren Kierkegaards Papirer (Pap.)*, der i hovedsagen skyldes P.A. Heiberg.^{*} Med imponerende akribi er man her gået til opgaven med at udrede trådene i det enorme virvar af manuskripter, og rekonstruktionen af de mange faser er gennemført med stor konsekvens. *SKS* står således som allerede nævnt i gæld til *Pap.*, når det gælder udskillelsen af den oprindelige renskrift til *BOA* og den ovenfor gennemgåede tilblivelses- og redaktionshistorie. En konsekvens af *Pap.s* kronologiske ordningsprincip er imidlertid, at materialet og gennemgangen af dets sammenhæng er stykket ud på hele fem bind: bd. VII 2, der udkom i 1916, bd. VIII 2 fra 1918, bd. IX fra 1920, bd. X 6 fra 1934 og bd. XI 3, der som udgavens sidste udkom i 1948. Dette er sket på bekostning af overblikket, som man for redaktionshistoriens vedkommende først kan danne sig ved at sammenstykke oplysningerne fra de respektive binds fortaler.^{*}

Pap.s tekst har efterfølgende været grundlag for oversættelser af *BOA* til de europæiske hovedsprog,^{*} og bogen har været genudgivet på dansk en enkelt gang siden. Det drejer sig om Julia Watkins udgave fra 1984, *Nutidens religiøse Forvirring. Bogen om Adler*, der med *Pap.* som tekstgrundlag benytter sig af titlen og forordet fra tredje version (ms. 4.19), men i øvrigt bringer teksten og de kommenterende noter fra første version, dog med udeladelse af indledningen.^{*}